

Stosownie do art. 32 ust. 2 i art. 53 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2008r., Nr 25, poz. 150 z późn. zm.), Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białymstoku informuje, że w wyniku rozpatrzenia odwołania Barbary Boguckiej od decyzji Burmistrza Zabudowa z dnia 18. maja 2010 roku, znak: RGIGG - 7610-14/07/10, wydanej - na wniosek Ryszarda Lewandowskiego - przez Zastępcę Burmistrza Zabudowa, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kruszywa naturalnego z udokumentowanego złoża zlokalizowanego na działce oznaczonej nr. geod. 684/1 położonej w obrębie wsi Bobrowa (gmina Zabudów), wydana została decyzja tut. Kolegium z dnia 15 lipca 2010 r. (znak: 408.63/F-9/1/09) o utrzymaniu w mocy ww. decyzji Burmistrza, z którą osoby zainteresowane mogą się zapoznać w Urzędzie Miejskim w Zabudowie - w Referacie Rolnictwa i Gospodarki Gruntami, pok. Nr 205 w godzinach pracy urzędu.

Na powyższą decyzję stronom, którym decyzja nie została doręczona na piśmie, termin do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku upływa w dniu 6 września 2010 roku. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku.

Informację umieszcza się:  
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Zabudowie  
- w pobliżu terenu inwestycji

**PREZES**  
Samorządowego Kolegium Odwoławczego  
w Białymstoku  
*dr hab. Dariusz Kijowski*

## OGŁOSZENIE

Dotyczy:  
RGIGG - 7610-14/07/10

Białystok, 2010-07-15

SAMORZĄDOWE  
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE  
w Białymstoku  
15-10 Białystok, 2010-07-15  
408.63/F-9/1/10

do  
Lu'cos  
na m.p.e.

Białystok, 2010-07-15

## DECYZJA

### Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białymstoku

w składzie:

Dariusz Kijowski - przewodniczący  
Krystyna Kuczynko - członek  
Andrzej Boraczewski - członek

na podstawie art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 46 ust. 1 pkt 1, art. 46a ust. 1 i 7 pkt 4, art. 48 pkt 1 i 2, art. 53 i 57 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 6277 ze zm.), zwanej dalej "ustawą", w zw. z art. 153 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008r. Nr 199 poz. 1227, zwanej dalej "ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku"), a także w zw. z § 3 ust. 1 pkt. 40 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych warunków związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z 2005 r. Nr 92 poz. 769, z 2007r. Nr 158, poz. 1105, zwanego dalej "rozporządzeniem Rady Ministrów"), po rozpatrzeniu odwołania P. Barbary Boguckiej od decyzji z dnia 18. maja 2010 roku, znak: RGIGG-7610-14/07/10, wydanej – na wniosek Ryszarda Lewandowskiego - przez Zastępcę Burmistrza Zabudowa, o środowiskowych warunkach zgody na realizację przedsięwzięcia,

### postanawia

**zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.**

### Uzasadnienie

Wnioskodawca, podaniem z dnia 20 grudnia 2007 r., wystąpił o wydanie decyzji o środowiskowych warunkach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kruszywa naturalnego z udokumentowanego złoża zlokalizowanego na działce oznaczonej nr. geod. 684/1 położonej w obrębie wsi Bobrowa (gmina Zabudów). Do wniosku dołączono informacje o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Burmistrz Zabudowa ustalił, że wnioskowane przedsięwzięcie zaliczone zostało do przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko, gdyż zostało wymienione w przepisie § 3 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia Rady Ministrów. Po zasięgnięciu stanowiska Państwowego Inspektora Sanitarnego, Starosty Powiatu Białostockiego oraz Wojewody Podlaskiego ustalono następnie, że zachodzi konieczność sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko jedynie w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000, na którego obrzeżu położone jest złoże, z które planowane jest prowadzenie wydobycia kruszywa. W pozostałym zakresie brak konieczności sporządzenia raportu została rozstrzygnięta ostatecznymi postanowieniami właściwych organów. Po sporządzeniu raportu opracowano projekt decyzji, który przekazany został wraz z niezbędną dokumentacją do uzgodnienia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Oba organy wydały wymagane prawem stanowiska zawierając w nich warunki, na których powinna być wydana zgoda na realizację planowanego przedsięwzięcia.

Organ I instancji zawiadomił strony o zakończeniu postępowania i możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zgromadzonego materiału dowodowego i zgłoszonych żądań, a po upływie wyznaczonego terminu – biorąc pod uwagę powyższe oraz powołując się na spełnienie przez wnioskodawcę wymogów w zakresie ochrony środowiska - wydał zaskarżoną decyzję, doręczył ją Wnioskodawcy, innym stronom i dokonał publicznego jej ogłoszenia. W decyzji tej powołano się na art. 153 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, zgodnie z którym do spraw wszczętych, na podstawie przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (15.11.2008 r.), a niezakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Określając środowiskowe warunki kowania zgodny na realizację przedsięwzięcia ustalono:

- 1) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia, stwierdzając, że będzie ono polegało na eksploatacji kruszywa naturalnego z nieruchomości oznaczonej nr. ewid. 684/1, położonej w obrębie wsi Bobrowa (gmina Zabłudów), na terenie usytuowanym między istniejącymi zakładami górnictwami, graniczącym od północy z nieruchomością oznaczoną nr. ewid. 680/2, na której prowadzona jest eksploatacja kruszywa ze złoża BOBROWA III (granica zachodnia przebiega natomiast w niewielkiej odległości od eksploatowanego złoża BOBROWA II, położonego na działce nr 660); planowana jest eksploatacja kopalni zarówno z suchej części złoża, jak i spod lustra wody, bez przerobu wydobywanej kopaliny, dostarczanej po wydobyciu przy pomocy transportu kołowego do zakładu przetwórczego usytuowanego na terenie złoża BOBROWA III; za względu na usytuowanie złoża kruszywa (o zasobach 470 tys. ton) przewidziano jeden wariant realizowanego przedsięwzięcia przy średniorocznym wydobyciu ok. 70 tys. ton przez okres około 8 lat; wydobyć ma być prowadzone na powierzchni ok. 3 ha na gruntach leśnych o V klasie bonitacyjnej;**

- 2) warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, w ramach których ustalono, że: planowana inwestycja realizowana będzie na obrzeżu obszaru Natura 2000 (PLH20003-Puszczyna Knyshyska), podlegającym ochronie ze szczególnym uwzględnieniem gatunków ptaków i ich siedlisk, na terenie, na którym nie występują obiekty kultury materialnej wpisane do ewidencji i rejestru zabytków na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162, poz. 1568), a ponieważ eksploatacja przedsięwzięcia spowoduje okresowe przekształcenie terenu, po zakończeniu eksploatacji złoża wymagane jest naprawienie powstałego przekształcenia i rekultywacja terenu; ze względu na usytuowanie przyszej kopalni w znacznej odległości od najbliższych zabudowań, nie przewiduje się jej uciążliwości dla okolicznej ludności, i mimo tego, że – z uwagi na skalę przedsięwzięcia – jego realizacja nie stwarza znacznych zagrożeń dla środowiska, należy tym nie mniej spełnić następujące wymagania:**

1. Usuwany przed przystąpieniem do eksploatacji złoża nadkład należy tymczasowo składować na miejscu i docelowo wykorzystać do rekultywacji terenów poeksploatacyjnych.
2. W związku z niekorzystnym przekształceniem naturalnego ukształtowania terenu, należy sukcesywnie prowadzić rekultywację terenów poeksploatacyjnych, zgodnie z warunkami określonymi w decyzji właściwego organu.
3. W czasie eksploatacji należy systematycznie monitorować stan skarp wyrobiska oraz bezwzględnie likwidować zauważone osuwiska i wymicia.
4. Eksploatujący złoża zobowiązany jest do zapewnienia racjonalnego i prawidłowego wykorzystania zasobów złoża w szczególności poprzez:

- prowadzenie wydobycia zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązującymi w odkrywkowych zakładach górnictwa wydobywających kopaliny;
  - podejmowanie działań w celu wyeliminowania lub ograniczenia szkód w środowisku wynikających z nieprzestrzegania wymagań ochrony środowiska przez pracowników, a także podejmowania właściwych kroków w celu wyeliminowania takich przypadków w przyszłości;
  - dbanie o to, aby inwestycja nie spowodowała zagrożenia skażenia wód, gleby i ziemi.
5. Eksploatujący złoża jest zobowiązany do ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich w szczególności poprzez:
    - prowadzenie eksploatacji zgodnie z projektem technicznym, szczególnie w okresie wydobywania kruszywa z poziomu położonego poniżej poziomu wód gruntowych,
    - zapewnienie stateczności skarp i zboczy oraz zachowanie próbek ochronnych;

- 3) następujące wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym:
1. Przy doborze sprzętu budowlanego i środków transportu należy wziąć pod uwagę zużycie paliwa, jego rodzaj, ilość i skład emitowanych spalin, poziom hałasu i drgań oraz stan techniczny, aby ograniczyć do minimum negatywny wpływ przedsięwzięcia na środowisko na etapie jego realizacji.
  2. Wyznaczyć miejsca na gromadzenie odpadów typu komunalnego i odpadów powstających w czasie pracy w miejscu eksploatacji złoza, które muszą być składowane w sposób selektywny na przygotowanym podłożu i miejscu zabezpieczonym przed rozwianiem.
  3. Przed przystąpieniem do rekultywacji terenu inwestor powinien wystąpić do odpowiedniego organu o wydanie decyzji w sprawie kierunku rekultywacji i zagospodarowania terenu poeksploatacyjnego.

- Ponadto w decyzji wskazano na warunki realizacji przedsięwzięcia określone w tej sprawie w postanowieniach powiatowego inspektora sanitarnego i regionalnego dyrektora ochrony środowiska obowiązujących – poza ww. wymaganiami – do: prowadzenia prac jedynie w porze dziennej (od 6.00 do 22.00), wyposażenia maszyn budowlanych zgodnie z dokumentacją techniczną ruchową w osłony akustyczne, sprawne układy wydechowe oraz w sprawne elementy amortyzujące drgania, zastosowania nowoczesnych rozwiązań technicznych i technologicznych, posiadających certyfikaty bezpieczeństwa, prowadzenia eksploatacji urządzeń zgodnie z przepisami i instrukcjami techniczno-ruchowymi, przez osoby odpowiedzialnie wykwalifikowane, eksploatawania złoza wyłączenie w granicach udokumentowanego złoza i zaprojektowanego obszaru górniczego, na etapie przygotowania złoza do eksploatacji wykonania prac związanych z zebrawiem nadkadu na całej powierzchni poza okresem legowym ptaków (czyli poza okresem od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia, zminimalizowania emisji spalin, pyłów i hałasu do powietrza oraz ograniczenia uciążliwości powodowanych przez te emisje wyłączenie do granic terenu, do którego eksploatający złoze ma tytuł prawny, dbania o jak najlepszy stan techniczny sprzętu technicznego wykorzystywanego do eksploatacji złoza, objęcia go systematyczną kontrolą techniczną oraz serwisową w celu wyeliminowania niekontrolowanych wycieków oleju napędowego oraz płynów eksploatacyjnych, napełnianie zbiorników paliwem i wykonywanie prac serwisowych na terenie specjalnie wyznaczonego stanowiska, o którym mowa w pkt 2.5. trit. trzeciej, a także – odprowadzania ścieków bytowych do szpitalnego zbiornika;
6. Odpady powstające w czasie eksploatacji złoza, a w szczególności podczas napraw i konserwacji sprzętu technicznego, w tym również odpady niebezpieczne, należy – zależnie od rodzaju – zagospodarować zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251), segregując je i gromadząc w przeznaczonych do tego celu pojemnikach oraz sukcesywnie usuwać z terenu górniczego.
  7. W miarę możliwości ograniczyć do niezbędnego minimum wydobycie kruszywa w okresie wiosennym (okres wylęgu ptaków).
  8. Ograniczenie w okresie wiosennym do niezbędnego minimum czasu pracy w ciągu jednego dnia oraz unikanie w miarę możliwości kilkudniowych z rzędu okresów wydobycia kruszywa.
- ogrodenie całości złoza w sposób uniemożliwiający dostęp osób postronnych do złoza,  
 – zabezpieczenie wyrobiska przed nielegalnym składowaniem odpadów i wylewaniem ścieków,  
 – dokonywanie bieżących napraw i konserwacji sprzętu technicznego wykorzystywanego do eksploatacji złoza wyłączenie na terenie specjalnie wyznaczonego stanowiska posiadającego utwardzone i szczerne podłoże, zabezpieczające przed przenikaniem substancji ropopochodnych do środowiska,  
 – transportowanie wydobyciej kopaliny drogami w uzgodnieniu z właściwymi zarządcami dróg,  
 – stosowanie niezbędnych środków technicznych i organizacyjnych w celu utrzymania dróg dojazdowych i wjazdowych z terenu przedsięwzięcia w czystości oraz ograniczających emisję pyłu w trakcie załadunku oraz transportu kopaliny.

4. Przed realizacją przedsięwzięcia inwestor powinien uzyskać koncesję na wydobycie

kruszywa naturalnego.

5. Uwzględnić rozwiązania mające na celu ochronę zabudowy poprzez zminimalizowanie

drog wywrotanych ruchem pojazdów, ograniczenia hałasu oraz nadmierne pylenia.

6. Uwzględnić wszystkie potencjalne awarie, które mogą wystąpić w czasie realizacji

przedsięwzięcia wraz z opisem czasu i sposobu ich usunięcia.

Ze względu na przyjętą charakterystykę przedsięwzięcia (stanowiącą zאתאצת do przedmiotowej decyzji) i miejsce jego planowanej realizacji nie ustanowiono wymogów w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemyślowych, wymogów w zakresie ograniczenia transgranicznego oddziaływania na środowisko, ani wymogów w zakresie konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

Wnosząc odwołanie Pani Barbara Bogucka podniosła, że zaskarżona decyzja została bez uwzględnienia i zabezpieczenia interesów właścicieli działek znajdujących się w sąsiedztwie oraz bez uzyskania wymaganiej – decyzji o zmianie gruntów leśnych na cele nieleśne. Ponadto podniosła, że prace związane z realizacją przedsięwzięcia rozpoczęto przed uzyskaniem decyzji wojewody o wyłączeniu gruntów z produkcji, a w trakcie tych prac nastąpiło naruszenie granic jej nieruchomości, zniszczenie rosnących na niej drzew oraz wierzchniej warstwy gleby.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białymstoku, po wnikiwym rozpatrzeniu całej sprawy ustalenia środowiskowych warunków zgodny na realizację ww. przedsięwzięcia doszło do następujących wniosków.

Odwołanie Pani B. Boguckiej nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż ani w toku postępowania w sprawie środowiskowych warunków, ani w decyzji wydawanej w takiej sprawie organy ochrony środowiska nie są uprawnione do uwzględnienia zgłaszanych przez nią kwestii. Nie mogą w związku z tym także uzależnić wydania decyzji pozytywnej od zgody jakiegokolwiek innego organu, niż przewidziany ustawą. Decyzja środowiskowa określać ma jedynie takie warunki, jakie zostały przewidziane prawem, co niniejszym przypadkiem miało miejsce. Zawiązała ona wszystkie składowiki, jakich wymaga od takich decyzji ustawodawca (zob. art. 56 ust. 2 ustawy<sup>1</sup>). Wśród wyżej przytoczonych warunków większość ma związek właśnie z interesami osób trzecich, posiadających nieruchomości w sąsiedztwie terenu planowanej inwestycji i ma służyć ich ochronie. Stosownie do art. 56 ust. 1 ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych warunkach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. W niniejszym przypadku plan miejscowy nie został uchwalony, a z innych przepisów ustawy nie wynika obowiązek, aby decyzja środowiskowa wymagała poprzedzenia jej decyzją o warunkach zabudowy.

Ponieważ wydobycie kruszywa jest działalnością z istoty swej przejściową, a zaskarżona decyzja przewiduje także obowiązek zrehabilitowania zniekształconego i okresowo wyłączonego z leśnego użytkowania terenu, nie może być traktowana jako powodująca zmianę sposobu jego wykorzystania, uzależnioną od uprzedniej zmiany jego przeznaczenia w planie zagospodarowania przestrzennego. Przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, na które powołuje się Skarżąca, nie przewidują innej możliwości zmiany przeznaczenia terenu gruntów leśnych na cele

<sup>1</sup> Zgodnie z tym przepisem decyzja taka ma określać:

(1) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia;

(2) warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich;

(3) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym;

(4) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemyślowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii;

(5) wymogi w zakresie ograniczenia transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko;

(6) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 - stwierdzenie konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

nierolnicze i nieleśne, niż poprzez uchwalenie lub zmianę takiego planu. Sama decyzja organu właściwego, w skazanego w art. 7 ust. 2 tej ustawy, nie jest wystarczająca, aby to uczynić.

Warto jednak zwrócić przy tym uwagę, że polskie prawo ustanawia odmienne, kolejność działań w przypadku przedsięwzięć objętych przepisami Prawa geologicznego i górniczego. Decyzja środowiskowa jest pierwszym etapem, po którym należy uzyskać kolejne rozstrzygnięcia: decyzję o warunkach zabudowy i koncesję na wydobycie danego surowca. Dopiero po uzyskaniu takiej koncesji ustawodawca przewiduje obowiązek opracowania dla wyznaczonego w niej terenu górniczego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.). Wynika stąd, że od ubiegającego się o decyzję środowiskową nie można wymagać, aby jego wniosek dotyczył terenu już przeznaczzonego w planie miejscowym na cele nierolnicze i nieleśne. Również Burmistrz nie ma obowiązku uprzedniego uzyskania wymaganych prawem decyzji wyrażających zgodę na zmianę przeznaczenia użytku leśnego na cele nieleśne i nierolnicze. Żaden przepis ustawy tego od niego nie wymaga.

Jeżeli obecny lub poprzedni właściciel terenu, z którego ma być wydobywana kopalina, naruszył prawo własności Skarżącej, to nie oznacza to wcale, że Burmistrzowi Zabudowa wolno z tego względu podjąć inną decyzję, niż określającą środowiskowe warunki zabudowy na realizację zgłoszonego przedsięwzięcia. Dochodzenie naruszonych praw właścicielskich i interesów Skarżąca może dochodzić na drodze sądowej. Postępowanie administracyjne w sprawie środowiskowej nie może zastępować procedur służących ochronie właściciela w przypadkach, gdy jego prawa zostały naruszone. W tego typu postępowaniach należy bowiem ograniczyć się do rozpatrywania i rozstrzygania takich kwestii, które wymagają uwzględnienia z racji spodziewanego, negatywnego oddziaływania inwestycji na środowisko i mają służyć zapewnieniu uniknięcia przekroczeń dopuszczalnych norm obowiązujących w tym zakresie. Organ gminy mógłby wydać decyzję odmowną jedynie wówczas, gdyby zaistniały okoliczności uzasadniające wydanie takiego rozstrzygnięcia. Stosownie do brzmienia przepisu art. 55 ustawy, jeżeli z postępowania w sprawie oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w warunkach innych niż proponowane, organ administracji, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji o środowiskowych warunkach wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmówi, w drodze decyzji, określenia środowiskowych warunków zgody na realizację przedsięwzięcia. Ponieważ z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko nie wynikało, że dopuszczalny do realizacji mógłby być jedynie inny wariant przedsięwzięcia, niż zgłoszony przez przedsięwzięcę, nie było podstaw do wydania decyzji odmownej.

Oceniając przebieg postępowania oraz wydaną decyzję Kolegium doszło do wniosku, że sprawa została rozpatrzona wszechstronnie, zgodnie z przepisami prawa, a wydana w wyniku przeprowadzonego postępowania decyzja odpowiada wymaganom stawianym takim decyzjom w przepisach ochrony środowiska.

Wobec powyższego należało decyzję utrzymać w mocy.

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Stronom przysługuje prawo wniesienia skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku. Skargę wnosi się za pośrednictwem tut. Kolegium w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Ponieważ decyzja podlega publicznemu obwieszczeniu, termin do wniesienia skargi przez strony i inne uprawnione podmioty, którym decyzja nie będzie doręczona na piśmie, rozpocznie swój bieg po upływie 14 dni od dnia obwieszczenia, o którego dokonanie tut. Kolegium zwraca się niniejszym do Burmistrza Zabudowa i przekazując w tym celu trzy egzemplarze swojego orzeczenia (do wglądu dla stron) oraz 2 egzemplarze obwieszczenia – celem wywieszenia na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Zabudowie oraz w sołectwie, na terenie którego przedsięwzięcie ma być realizowane.

przewodniczący

członek

członek